

RESOLUTION ⁽¹⁾**om brådskande nya åtgärder för att bekämpa internationell terrorism**

(2018/C 415/04)

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Bryssel (Belgien) den 18–20 juni 2018,
- med beaktande av artikel 18.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av Cotonouavtalet från 2000 och dess reviderade versioner från 2005 och 2010,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från det femte toppmötet mellan Afrikanska unionen och EU den 30 november 2017 i Abidjan (Elfenbenskusten),
- med beaktande av Europaparlamentets rekommendation av den 1 mars 2018 till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik avseende förhandlingarna om att strypa jihadisternas inkomstkällor – åtgärder mot finansiering av terrorism (2017/2203(INI)),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF ⁽²⁾,
- med beaktande av EU:s strategi för kampen mot terrorism som antogs av rådet år 2005,
- med beaktande av den ändrade versionen av EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor) vid dess möte den 19 maj 2014 och godkändes av rådet vid dess möte den 5 och 6 juni 2014 (9956/14),
- med beaktande av Afrikanska unionens ram för terrorismbekämpning, inbegripet OAU:s/Afrikanska unionens konvention om att förebygga och bekämpa terrorism som antogs i juli 1999 och av dess tilläggsprotokoll som antogs i juli 2004,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 2396 (2017), 2395 (2017) och 2178 (2014), samt andra resolutioner om bekämpning av terrorism,
- med beaktande av FN:s globala strategi för terrorismbekämpning från 2006,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 70/291 från 2016 om den femte översynen av FN:s globala strategi för terrorismbekämpning,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 71/291 av den 15 juni 2017 om inrättande av FN:s kontor för bekämpning av terrorism,
- med beaktande av förslaget till en allomfattande internationell ram för att motverka terroristbudskap av den 28 april 2017 (S/2017/375), som utarbetades av FN:s anti-terrorismkommitté,
- med beaktande av Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande av terrorism (14445/2017),
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter som antogs i juni 1981,
- med beaktande av i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 2, 3 och 6 i fördraget om Europeiska unionen samt relevanta artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagen av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 20 juni 2018 i Bryssel (Belgien).

⁽²⁾ EUT L 88, 31.3.2017, s. 6.

- A. Terroristdåd som krävt otaliga dödsoffer har skett under de senaste åren i flera länder i Afrika och i EU, och utgör därför en gemensam utmaning för såväl EU som AVS-länderna. Alla terroristdåd är brottsliga och oförsvarliga oavsett hur de motiveras.
- B. Terroristhotet mot de europeiska samhällena och samhällen i AVS-länderna kommer till stor del från inhemska terrorister snarare än utländska personer. Det finns inget konstaterat samband mellan terrorism och migration.
- C. 90 % av alla terroristattentat har skett i länder som deltar i väpnade konflikter, vilka förvärras genom omfattande tillgång till vapen.
- D. År 2017 skedde enbart i Afrika uppskattningsvis 1 800 terroristattentat, varav hälften begicks av terroristgruppen al-Shabaab. Efter att ha lidit stora förluster i Irak och Syrien söker IS nya slagfält på den afrikanska kontinenten. al-Qaida utvecklar i allt större omfattning nätverk i Väst- och Centralafrika, framför allt i Niger, Burkina Faso och Nigeria. De jihadistiska terroristernas offer har till överväldigande stor del varit muslimer.
- E. Terroristorganisationer som är baserade i Sahelregionen drar nytta av bräckligheten i länderna i regionen och av gränsernas längd och porositet, vilket underlättar för tillgången till libyska vapenarsenaler. Freden kan inte återställas i regionen utan återskapandet av staten, samhällsordningen och den allmänna stabiliteten i Libyen.
- F. Kvinnor och barn har varit mest sårbara för terrorism, och barnen har lidit oproportionerligt mycket. Ett oräkneligt antal våldtäkter och barnkidnappningar har ägt rum samt inkallelser av barn till militärtjänst och radikaliserings av barn och kvinnor.
- G. Den ökande rörligheten för kapital, ny utveckling inom finans som t.ex. kryptovalutor och crowdfunding, kryphål i skatte- och tullagstiftning och en avsaknad av krav avseende due diligence inom den globala handeln har gjort det möjligt för terroristnätverk att samla ihop rikedomar och trygga sin existens.
- H. Klimatförändringarna bidrar till ökad brist på vatten, livsmedel och andra resurser, vilket är en drivkraft för konflikter om mark, förvärrar fattigdomen och utgör en grogrund för terrorism.
- I. Fenomenet "utländska stridande" har vuxit fram. Tusentals utländska medborgare har rest för att ansluta sig till terroristgrupper och delta i konflikter. Med tanke på IS omedelbart förestående territoriella kollaps är det sannolikt att många kommer att försöka återvända till sina hemländer. Detta utgör en allvarlig säkerhetsrisk för dessa länder.
- J. Det finns alltmer bevis för att terroristnätverk och organiserade kriminella nätverk överlappar varandra när det gäller olaga handel med vapen, olja, naturresurser, tobak, alkohol, narkotika, utrotningshotade arter och kulturföremål, samt handel med människor. Detta har bidragit storligen till finansiering av terrorister.
- K. Genom internet, användandet av den mörka webben, sociala medier och IKT har terroristorganisationer hittat ett sätt att sprida sin propaganda, anskaffa finansiering och bli verkligt globala nätverk utan behov av en fysisk bas.
- L. I de berörda regionerna har fredsbevarande uppdrag i ökande utsträckning bidragit till åtgärder för terrorismbekämpning, inbegripet skydd av civila och avskräckningsmedel mot potentiella hot. Det har givits uttryck för oro över att ökad militärt bistånd kan ske på bekostnad av utvecklingsbiståndet.
- M. Terrorism och våldsbejakande extremism kan inte besegras enbart genom militär eller polisiär styrka. Åtgärder för terrorismbekämpning kan endast vara effektiva om de utgör en del av en mer omfattande strategi som kombinerar krishantering och krisförebyggande, medling och politisk dialog, kapacitets- och institutionsbyggande samt utvecklingsinsatser.
- N. Strategier för förebyggande i syfte att bekämpa terrorism bör fokuseras på att ta itu med grundorsakerna till terrorism och radikaliserings, däribland dåligt styre, korruption, brist på rättsstatlighet, samt sådana socioekonomiska faktorer som fattigdom, osäker livsmedelsförsörjning, svår social och ekonomisk ojämlikhet, avsaknad av tillgång till utbildning, arbetslöshet, diskriminering på grund av ras eller etnicitet samt social utestängning.
- O. Utvecklingssamarbete har en nyckelroll att spela i åtgärder mot de förhållanden som terroristledare livnär sig på och utnyttjar.

- P. Respekten för de grundläggande rättigheterna och en lämplig balans mellan repressiva åtgärder, förebyggande och rehabilitering är viktiga delar av framgångsrik politik för terrorismbekämpning.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen fördömer eftertryckligen alla terroristdåd och de som begår dem. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen framför sina kondoleanser till alla offer för terroristdåd. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar att det är en väsentlig plikt för regeringar att sörja för offer för terrorism. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar att det inte går att rättfärdiga terroristdåd eller stöd till och finansiering av terroristdåd och terroristnätverk oaktat vilka sociala, ekonomiska, religiösa eller politiska motiveringar som finns.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser det vara av yttersta vikt att EU och AVS-länderna genomför en omfattande strategi som angriper grundorsakerna till terrorism genom ett effektivt och oberoende rättsväsende och lämplig politik på områdena straffrätt, utbildning, ekonomiskt och socialt deltagande, brottsbekämpning och gränskontroll, säkerställande av samstämmighet mellan politiken för säkerhet, försvar, handel, ekonomisk utveckling och humanitära insatser.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erinrar om den starka kopplingen mellan utveckling och säkerhet. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erinrar om det brådskande behovet av att minska ojämlikheten och göra det möjligt för länder att uppfylla sina suveräna funktioner, i synnerhet att garantera tillgången till utbildning, sysselsättning, rättvisa och hälso- och sjukvård, och därigenom ge unga människor i partnerländerna positiva framtidsutsikter.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen riktar särskild uppmärksamhet mot utmaningarna som rör god samhällsstyrning, statsbyggande, straffrihet och mänskliga rättigheter i de länder som drabbats värst av terrorism och instabilitet. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar alla partner att ta itu med grundorsakerna till instabilitet som kan leda till konflikter och att utarbeta en samstämmig strategi som syftar till att förbättra samhällsstyrningen, rättsstatsprincipen och ansvarsskyldigheten hos statliga och regionala institutioner.
 5. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen erinrar om att terroristnätverks radikaliserings och rekrytering av människor är ett globalt fenomen. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att förstärka sina ansträngningar att bekämpa radikaliserings genom att ta itu med dess grundorsaker, inbegripet genom utbildningsprogram och program för social integration som stärker etniska och religiösa minoriteter och marginaliserade befolkningsgrupper.
 6. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen menar att religiös extremism skapar snedvridna berättelser som driver alienerade människor mot terrorism. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar vikten av att ta fram kraftfulla motbilder och åtgärder som främjar dialog mellan religioner i AVS- och EU-länderna, i synnerhet bland unga, i syfte att öka den ömsesidiga förståelsen och respekten.
 7. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att kvinnor, unga, det civila samhället och lokalsamhällen bör delta aktivt i åtgärder för terrorismbekämpning, i synnerhet avradikalisering och förebyggande av radikaliserings. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen betonar den positiva roll som religiösa ledare spelar inom avradikalisering, vilket har kunnat ses i Kamerun och i Mauretanien. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att bygga vidare på dessa initiativ och att fortsätta att utbyta bästa praxis i denna fråga.
 8. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen upprepar att syftet med vårt straffrättsliga system bör vara att återanpassa personer så att de inte längre utgör en risk för samhället när de kommer tillbaka till det. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen efterlyser därför strategier för återanpassning och återintegrering.
 9. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen uttrycker sin djupa oro över fenomenet med radikaliserings i fångelser, och uppmanar EU- och AVS-länderna att ta itu med denna fråga, i synnerhet genom bättre finansiering av fångelsesystemen, genom att undvika att fångelser blir överfulla och genom att förbättra de administrativa systemen för att identifiera intagna som radikaliserats, övervaka och förhindra radikaliseringsprocesser, tillhandahålla särskild utbildning för fångelsepersonal, och inrätta utbildningsprogram i syfte att säkerställa avradikalisering och en bättre social återanpassning av före detta brottslingar som riskerar att radikaliserars.
 10. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen insisterar på behovet av att förebygga och bekämpa finansiering av terrorism, samt väcka åtal för detta, i enlighet med direktiv (EU) 2017/541 och Europaparlamentets rekommendationer. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen anser att förbättrade kontroller och förbättrad spårning av finansiella transaktioner, samt ett tätare samarbete och utbyte av utbyte av information i brottsbekämpande syfte skulle bidra till att strypa finansieringen till terrorismrelaterade verksamheter samt till att identifiera terroristnätverk och stödstrukturer. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen understryker det faktum att penningtvätt, olaga handel, skatteundandragande och andra skattebrott är stora källor till finansiering av terrorism och att man måste prioritera att spåra och bekämpa dessa. Den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen lovordar EU:s och AVS-ländernas initiativ för att hejda den olaga handeln med vapen, narkotika, kulturföremål etc., vars vinster ofta går till att finansiera terrorism.

11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att trappa upp kampen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, inbegripet kriminella nätverk som deltar i människosmuggling och olaglig handel med människor, narkotika och vapen. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser särskilt att samarbetet behöver stärkas ytterligare i fråga om informationsutbyte och möjligheterna att spåra och förstöra förbjudna vapen.
 12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att stärka samarbetet med att ta itu med terroristers användning av IKT, i synnerhet vad gäller att ta itu med propaganda och rekrytering på sociala medier. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar regeringar att involvera den privata sektorn. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen lovordar det branschledda globala internetforumet för terrorismbekämpning. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar kommissionen att uppdatera strategin för cybersäkerhet från 2013 och att se över gällande lagstiftning om cyberbrottslighet.
 13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker vikten av regionalt och interregionalt samarbete i kampen mot terrorism och uttrycker sitt starka stöd för de regionala initiativ som vidtagits, t.ex. Afrikanska unionens ram för terrorismbekämpning. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar vidare det politiska ledarskap som uppvisats av de länder som ingår i Sahel G5, och uppmanar EU att stärka partnerskapet mellan EU och Sahel G5, i synnerhet när det gäller finansiering och kapacitetsuppbyggnad, på alla områden där G5 avser integrera politiken.
 14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser ett förbättrat samarbete mellan EU och AVS-länderna samt ett förbättrat regionalt samarbete, inbegripet bättre utbyte av information och bästa praxis som syftar till att förhindra straffrihet och främja rättsstatlighet och utvidgad kapacitet inom polis- och rättsväsendet. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU och dess medlemsstater och AVS-länderna att investera mer i kapacitetsuppbyggnad för bättre utbyte av information och bästa praxis bland gränsbevakningsorgan för att bekämpa gränsöverskridande terroristverksamhet. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar det internationella samfundet att stödja det initiativ som baseras på det beslut som fattades av Libyen, Niger, Sudan och Tchad vid deras möte i Niamey den 3 april 2018 om att kontrollera deras gemensamma gränser.
 15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att det internationella samfundet och regionala partner bör inrikta sina åtgärder på att stödja återupprättandet av statens myndighet i de regioner som drabbats värst av terrorism, och i synnerhet regionerna Sahel, Tchadsjön och Afrikas horn. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen är övertygad om att EU bör ha en medlande roll och bidra till fredlig konfliktlösning. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Afrikanska unionen, Europeiska unionen och Förenta nationerna att förena sina ansträngningar och upprätta internationell samordning i syfte att hjälpa Libyen att få ett stopp på dess fortsatta kaotiska situation, samtidigt som man inlåter sig i dialog med andra viktiga aktörer som t.ex. Arabförbundet, USA och Maghreblanderna.
 16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU och AVS-länderna att samarbeta fullt ut med FN och regionala organ som deltar i terrorismbekämpning. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar alla EU- och AVS-länder att underteckna och ratificera de 19 FN-konventionerna om terrorismbekämpning. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar anordnandet av det första FN-toppmötet med organ för bekämpning av terrorism i juni 2018 som förkunnades av FN:s generalsekreterare vid toppmötet mellan AU och FN i januari.
 17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar behovet av att AVS- och EU-länderna baserar sin strategi för terrorismbekämpning, precis som för alla andra typer av brott, på rättsstatsprincipen och respekten för de grundläggande rättigheterna. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen insisterar på behovet av demokratisk och juridisk tillsyn av politik för terrorismbekämpning och regelbunden utvärdering av dennas effektivitet och proportionalitet.
 18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att tortyr måste vara förbjudet under alla omständigheter, vilket föreskrivs i konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
 19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar starkt att agendor för terrorismbekämpning inte får undergräva humanitära aktörers förmåga att tillhandahålla bistånd. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påpekar att det humanitära biståndet för att nå behövande befolkningar inte bara måste vara neutralt utan också uppfattas som neutralt.
 20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, AVS-rådet, Afrikanska unionen och FN:s generalsekreterare.
-